

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B****AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/10/EK IRÁNYELVE**

(2003. február 6.)

a munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről

(tizenhetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében)

(HL L 42., 2003.2.15., 38. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2007/30/EK irányelve (2007. június 20.)	L 165	21	2007.6.27.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1137/2008/EK rendelete (2008. október 22.)	L 311	1	2008.11.21.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1243 rendelete (2019. június 20.)	L 198	241	2019.7.25.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/10/EK
IRÁNYELVE**

(2003. február 6.)

**a munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára
vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről**

**(tizenhetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1)
bekezdésének értelmében)**

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alkalmazási kör

(1) Ez az irányelv, amely a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében a 17. egyedi irányelv, meghatározza a zajexpozícióból vagy vélhetően a zajexpozícióból keletkező, a munkavállalók egészségét és biztonságát – különösen a hallást – veszélyeztető kockázatokkal szembeni védelemre vonatkozó minimumkövetelményeket.

(2) Ennek az irányelvnek a követelményei olyan tevékenységekre vonatkoznak, ahol a munkavállalók munkavégzés közben ki vannak téve, vagy vélhetően ki vannak téve a zajból eredő kockázatoknak.

(3) A 89/391/EGK irányelv teljes mértékben alkalmazandó az (1) bekezdésben említett egész területre, az ebben az irányelvben foglalt szigorúbb, illetve különös rendelkezések sérelme nélkül.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a kockázat kiszámítására alkalmazott fizikai paraméterek meghatározása a következő:

- a) a hangnyomás csúcserőértéke ($p_{csúcs}$): a „C”-frekvenciájú súlyozott pillanatnyi hangnyomás maximális értéke;
- b) a napi zajexpozíció szintje ($L_{EX,8h}$) (dB(A) re. 20 μ Pa): névleges nyolc órás munkanapra vonatkozóan a zajexpozíció idővel súlyozott átlaga, az ISO 1999:1990 nemzetközi szabvány 3.6. pontja szerint. A munkahelyen jelen lévő mindenfajta zaj idetartozik, beleértve az impulzív zajokat is;
- c) a heti zajexpozíció szintje ($L_{EX,8h}$): öt, nyolc órás munkanapból álló névleges hétre vonatkozóan a napi zajexpozíció idővel súlyozott átlaga, az ISO 1999:1990 nemzetközi szabvány 3.6. pontja szerint (2. megjegyzés).

▼B*3. cikk***Expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek**

(1) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a napi zajexpozíció szintjére és a hangnyomás csúcsértékére vonatkozó expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek a következők:

- a) expozíciós határértékek: $L_{EX,8h} = 87 \text{ dB(A)}$, illetve $p_{csúcs} = 200 \text{ Pa}$ ⁽¹⁾;
- b) felső expozíciós beavatkozási határértékek: $L_{EX,8h} = 85 \text{ dB(A)}$, illetve $p_{csúcs} = 140 \text{ Pa}$ ⁽²⁾;
- c) alsó expozíciós beavatkozási határértékek: $L_{EX,8h} = 80 \text{ dB(A)}$, illetve $p_{csúcs} = 112 \text{ Pa}$ ⁽³⁾.

(2) Az expozíciós határértékek alkalmazása esetén a munkavállaló tényleges expozíciójának meghatározásakor figyelembe kell venni a munkavállaló által viselt egyéni hallásvédők zajcsökkentő hatását. Az expozíciós beavatkozási határértékek esetében nem kell figyelembe venni a védőeszközök hatását.

(3) Megfelelően indokolt esetben olyan tevékenységekre vonatkozóan, amikor a napi zajexpozíció egyik napról a másikra jelentősen változik, a tagállamok a munkavállalókat érő zajszint becslésére – az expozíciós határértékek és az expozíciós beavatkozási határértékek alkalmazása céljából – a heti expozíciós értéket alkalmazhatják a napi expozíciós érték helyett feltéve, hogy:

- a) a megfelelően ellenőrzött heti zajexpozíció szintje nem haladja meg a 87 dB(A) expozíciós határértéket; és
- b) megfelelő intézkedésekkel a lehető legkisebbre csökkentik az ilyen tevékenységekkel összefüggő kockázatot.

II. SZAKASZ**A MUNKÁLTATÓK KÖTELEZETTSÉGEI***4. cikk***A kockázatok meghatározása és értékelése**

(1) A 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében és 9. cikkének (1) bekezdésében megállapított kötelezettségek végrehajtása során a munkáltatónak becsléssel meg kell határoznia, és szükség esetén mérnie kell azt a zajszintet, amelynek munkavállalói ki vannak téve.

(2) Az alkalmazott módszereket és eszközöket a fennálló körülményekhez kell igazítani, különös tekintettel a mérendő zaj jellemzőire, az expozíció időtartamára, a környezeti tényezőkre és a mérőeszköz jellemzőire.

E módszerek és eszközök lehetővé teszik a 2. cikkben megállapított paraméterek meghatározását, valamint annak eldöntését, hogy a 3. cikkben rögzített értékeket adott esetben túllépték-e.

⁽¹⁾ 140 dB(C) 20 μPa -ra vonatkoztatva.

⁽²⁾ 137 dB(C) 20 μPa -ra vonatkoztatva.

⁽³⁾ 135 dB(C) 20 μPa -ra vonatkoztatva.

▼B

(3) Az alkalmazott módszerek mintavételezést is magukban foglalhatnak, amely reprezentatív adatként szolgálhat egy adott munkavállaló egyéni expozíciójára vonatkozóan.

(4) Az (1) bekezdésben említett becslést és mérést megfelelő időközönként a szakértő szolgálatok tervezik és végzik, különösen tekintettel a 89/391/EGK irányelv 7. cikkének a szükséges szakértő szolgálatokról vagy személyekről szóló rendelkezéseire. A zajexpozíció szintjének becslése, illetve mérése során összegyűjtött adatokat megfelelő formában megőrzik, hogy későbbi időpontban lehetőség legyen a konzultációra.

(5) E cikk alkalmazásakor a mérési eredmények értékelése során figyelembe kell venni a méréstani gyakorlattal összhangban meghatározott mérési pontatlanságokat.

(6) A 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése értelmében a munkáltatónak a kockázatértékelés során kiemelt figyelmet kell fordítania a következőkre:

- a) az expozíció szintje, jellege és időtartama, beleértve bármilyen impulzív zajnak való kitettséget;
- b) az ennek az irányelvnek a 3. cikkében megállapított expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek;
- c) a különösen érzékeny kockázati csoportokba tartozó munkavállalók egészségét és biztonságát érintő hatások;
- d) a műszaki lehetőségek függvényében a zaj és a munkahelyen előforduló, ototoxikus anyagok közötti, illetve a zaj és a rezgések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő hatások;
- e) a zaj és a figyelmeztető jelzések, illetve a balesetek kockázatának csökkentése érdekében alkalmazandó egyéb hangjelzések közötti kölcsönhatásokból eredő, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő közvetett hatások;
- f) a megfelelő közösségi irányelvekkel összhangban a munkaeszközök gyártói által a zajkibocsátással kapcsolatban biztosított információk;
- g) létezik-e a zajkibocsátás csökkentésére kifejlesztett alternatív munkaeszköz;
- h) a zajexpozíció rendes munkaidőn túli meghosszabbítása, a munkáltató felelősségére;
- i) a lehetőségekhez viszonyítva, az egészségi állapot ellenőrzését követően kapott megfelelő információ, beleértve a közzétett információkat;
- j) megfelelő zajcsökkentő tulajdonságokkal rendelkező hallásvédők rendelkezésre állása.

(7) A 89/391/EGK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a munkáltatónak kockázatértékeléssel kell rendelkeznie, és meg kell határoznia, hogy milyen intézkedéseket kell tenni ennek az irányelvnek az 5., 6., 7. és 8. cikkével összhangban. A kockázatértékelést a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelő adathordozón rögzítik. A kockázatértékelést rendszeresen naprakésszé kell tenni, különösen akkor, ha olyan jelentős változások történtek, amelyek azt elavulttá tehetik, vagy ha az egészségi állapot folyamatos ellenőrzésének eredményei alapján a naprakésszé tétel szükségesnek bizonyul.

▼B

5. cikk

Rendelkezők a zajexpozíció megelőzésére, illetve csökkentésére

(1) A műszaki fejlődés és a kockázat zajforrásánál történő csökkentésére irányuló intézkedések lehetőségének figyelembevételével, a zajexpozícióból eredő kockázatokat a forrásnál kell megszüntetni vagy a lehető legkisebbre csökkenteni.

Az ilyen kockázatok csökkentése a 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított általános megelőzési elveken alapul, különös tekintettel a következőkre:

- a) kisebb zajexpozícióval járó más munkamódszerek;
- b) a lehető legkisebb zajt kibocsátó megfelelő munkaeszköz kiválasztása az elvégzendő munka figyelembevételével, beleértve a közösségi rendelkezések hatálya alá tartozó olyan munkaeszköznek a munkavállalók rendelkezésére bocsátását, amelyeknek célja vagy hatása a zajexpozíció korlátozása;
- c) a munkahelyek és munkaállomások megtervezése és elrendezése;
- d) a munkavállalók megfelelő tájékoztatása és oktatása a munkaeszközök szakszerű használatára vonatkozóan, a zajexpozíció lehető legkisebbre történő csökkentése céljából;
- e) zajcsökkentés műszaki eszközökkel:
 - i. a léghangok csökkentése, pl. pajzsokkal, körülzárással, hangelnyelő burkolattal;
 - ii. a szerkezetekkel kapcsolatosan keletkező hangok csökkentése, pl. csillapítással vagy szigeteléssel;
- f) a munkaeszközökre, a munkahelyre és a munkahelyi rendszerekre vonatkozó megfelelő karbantartási programok;
- g) a zaj csökkentését célzó munkaszervezés:
 - i. a zajexpozíció időtartamának és intenzitásának korlátozása;
 - ii. megfelelő munkarend a szükséges pihenőidőkkel.

(2) A 4. cikkben említett kockázatértékelés alapján, ha a felső expozíciós beavatkozási határértéket túllépi, a munkáltató a zajexpozíció csökkentését célzó, műszaki, illetve szervezeti intézkedésekből álló programot állít össze és hajt végre, figyelembe véve különösen az (1) bekezdésben említett intézkedéseket.

(3) A 4. cikkben említett kockázatértékelés alapján megfelelő jelzéssel kell ellátni azokat a munkahelyeket, ahol a munkavállalók a felső beavatkozási expozíciós határértéket meghaladó zajnak lehetnek kitéve. A kérdéses területeket el kell keríteni, és az oda való belépést korlátozni kell, amennyiben ez műszakilag megvalósítható és az expozíciós kockázat indokolja.

(4) Ha egy munkavállaló, tevékenységének jellegéből adódóan, a munkáltató által biztosított pihenőhely használatára jogosult, a pihenőhelyen a zajszintet a pihenőhely rendeltetésének és az üzemi körülményeknek megfelelő szintre kell csökkenteni.

(5) A 89/391/EGK irányelv 15. cikke értelmében a munkáltatók az ebben a cikkben említett intézkedéseket hozzáigazítják a különösen érzékeny kockázati csoportba tartozó munkavállalók igényeihez.

6. cikk

Egyéni védőeszközök

(1) Amennyiben a zajexpozícióból eredő kockázatokat más eszközökkel nem lehet kivédeni, a munkavállalók megfelelően illeszkedő egyéni hallásvédőt kapnak és viselnek, a munkavállalók által a munkahelyen használt egyéni védőeszközök egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/656/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (harmadik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) rendelkezéseivel, valamint a 89/391/EGK irányelv 13. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és a következő feltételek szerint:

- a) ha a zajexpozíció meghaladja az alsó expozíciós beavatkozási határértéket, a munkáltató egyéni hallásvédőt bocsát a munkavállalók rendelkezésére;
- b) ha a zajexpozíció eléri vagy meghaladja a felső expozíciós beavatkozási határértéket, egyéni hallásvédőt kell viselni;
- c) az egyéni hallásvédőt úgy kell kiválasztani, hogy az megszüntesse, vagy a lehető legkisebbre csökkentse a halláskárosodás kockázatát.

(2) A munkáltató minden erőfeszítést megtesz a hallásvédők viselésének biztosítása érdekében, és felelős az e cikknek megfelelően hozott intézkedések hatékonyságának ellenőrzéséért.

7. cikk

A zajexpozíció korlátozása

(1) A 3. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott, a munkavállalót érő zajexpozíció semmilyen körülmények között sem haladhatja meg az expozíciós határértékeket.

(2) Ha az ennek az irányelvnek a végrehajtása érdekében hozott intézkedések ellenére az expozíciós határértéket meghaladó zajexpozíció észlelhető, a munkáltató köteles:

- a) azonnal cselekedni a zajexpozíció határérték alá történő csökkentése érdekében;
- b) megállapítani a határérték feletti zajexpozíció okát; és
- c) módosítani a véd- és megelőző intézkedéseket az ismételt előfordulás elkerülése céljából.

8. cikk

A munkavállalók tájékoztatása és oktatása

A 89/391/EGK irányelv 10. és 12. cikkének sérelme nélkül a munkáltató gondoskodik arról, hogy a munkavégzés során az alsó expozíciós beavatkozási határérték feletti zajnak kitett munkavállalók, illetve képviselőik a zajexpozícióval kapcsolatos kockázatokra vonatkozó tájékoztatásban és oktatásban részesüljenek, különösen a következőket érintően:

- a) a kockázatok jellege;

⁽¹⁾ HL L 393., 1989.12.30., 18. o.

▼B

- b) az ennek az irányelvnek a végrehajtására hozott, a zajjal összefüggő kockázatok megszüntetését vagy lehető legkisebbre csökkentését szolgáló intézkedések, beleértve azokat a körülményeket, amelyekben az intézkedéseket alkalmazni kell;
- c) az ennek az irányelvnek a 3. cikkében megállapított expozíciós határértékek és expozíciós beavatkozási határértékek;
- d) az ennek az irányelvnek a 4. cikkével összhangban elvégzett értékelések és zajmérések eredményei, valamint jelentőségük magyarázata és a lehetséges kockázatok;
- e) a hallásvédők szakszerű használata;
- f) miért és hogyan kell felismerni és jelenteni a halláskárosodásra utaló jeleket;
- g) milyen körülmények között jogosultak a munkavállalók az egészségi állapot folyamatos ellenőrzésére, az egészségi állapot folyamatos ellenőrzésének célja, ennek az irányelvnek a 10. cikkével összhangban;
- h) a zajexpozíciót minimálisra csökkentő biztonságos munkamódszerek.

*9. cikk***Konzultáció a munkavállalókkal és a munkavállalók részvétele**

A munkavállalókkal, illetve képviselőikkel folytatott konzultációra, valamint a munkavállalók, illetve képviselőik részvételére az ezen irányelv által érintett, különösen a következő kérdésekben a 89/391/EGK irányelv 11. cikkének megfelelően kerül sor:

- a 4. cikkben említett kockázatértékelés és a meghozandó intézkedések megállapítása,
- az 5. cikkben említett, a zajexpozícióból fakadó kockázatok megszüntetését vagy csökkentését célzó tevékenységek,
- a 6. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyéni hallásvédők kiválasztása.

III. SZAKASZ**VEGYES RENDELKEZÉSEK***10. cikk***Egészségi állapot folyamatos ellenőrzése**

(1) A 89/391/EGK irányelv 14. cikkének sérelme nélkül a tagállamok rendelkezéseket fogadnak el, hogy biztosítsák a munkavállalók egészségi állapotának megfelelő, folyamatos ellenőrzését, amennyiben az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelések és mérések eredménye egészségügyi kockázatot jelez. Azokat a rendelkezéseket, beleértve az egészségügyi dokumentációkra és azok hozzáférhetőségére vonatkozó követelményeket, a nemzeti joggal és/vagy gyakorlatokkal összhangban kell bevezetni.

(2) A felső expozíciós beavatkozási határérték feletti zajnak kitett munkavállalónak – a nemzeti jognak, illetve gyakorlatnak megfelelően – jogában áll, hogy megvizsgáltassa a hallását orvossal vagy egy olyan megfelelően képzett személlyel, akinek a munkájáért az orvos felelősséget vállal. A megelőzést célzó hallásvizsgálat az intézkedést kiváltó

▼B

alsó expozíciós határérték feletti zajnak kitett munkavállalót is megilleti, amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésében előírt értékelések és mérések egészségügyi kockázatot jeleznek.

Ezek az ellenőrzések a zajból eredő halláskárosodás korai felismerését és a hallóképesség megőrzését szolgálják.

(3) A tagállamok rendelkezéseket vezetnek be annak biztosítására, hogy az (1) és (2) bekezdéssel összhangban egészségi állapotának ellenőrzésén részt vevő munkavállalókról naprakészen vezetett egészségügyi dokumentáció készüljön. Az egészségügyi dokumentáció az egészségi állapot elvégzett ellenőrzése eredményeinek összefoglalását tartalmazza. Az egészségügyi dokumentációt olyan formában vezetik, amely – a bizalmasan kezelendő adatok figyelembevételével – megteremti a későbbi konzultáció lehetőségét.

Kérelemre megküldik az illetékes hatóságnak a dokumentáció megfelelő példányait. A munkavállaló, kérelmére, betekinthet a rá vonatkozó egészségügyi dokumentációba.

(4) Amennyiben a hallásvizsgálat a munkavállalónál halláskárosodást mutat ki, az orvos vagy – ha az orvos szükségesnek ítéli – szakorvos megállapítja, hogy ez vélhetően a munkahelyi zajexpozícióra vezethető-e vissza. Ez utóbbi esetben:

a) az orvos vagy más megfelelően képzett személy tájékoztatja a munkavállalót a személyére vonatkozó eredményről;

b) a munkáltató:

- i. felülvizsgálja a 4. cikk alapján elvégzett kockázatértékelést;
- ii. megvizsgálja az 5. és a 6. cikk alapján a kockázat megszüntetésére vagy csökkentésére hozott intézkedéseket;
- iii. figyelembe veszi a foglalkozás-egészségügyi szakember, vagy más megfelelően képzett személy vagy az illetékes hatóság tanácsát az 5. és a 6. cikk értelmében a kockázat megszüntetéséhez vagy csökkentéséhez szükséges intézkedések végrehajtásakor, beleértve annak lehetőségét, hogy a munkavállalót olyan más munkahelyre helyezik át, ahol nem áll fenn további expozíciós kockázat; és
- iv. biztosítja a munkavállalók egészségi állapotának folyamatos ellenőrzését és előírja a hasonló hatásoknak kitett munkavállalók egészségi állapotának felülvizsgálatát.

11. cikk

Eltérések

(1) Rendkívüli helyzetekben, amikor a munka jellegéből adódóan az egyéni hallásvédők teljes mértékű és szakszerű alkalmazása vélhetően jobban veszélyeztetné az egészséget és biztonságot, mint mellőzésük, a tagállamok eltérést engedélyezhetnek a 6. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának és a 7. cikknek a rendelkezéseitől.

(2) Az (1) bekezdésben említett eltéréseket a tagállamok, a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban, a szociális partnerekkel, valamint adott esetben a felelős egészségügyi hatóságokkal folytatott konzultációt követően engedélyezhetik. Az ilyen eltéréseknek olyan feltételekkel kell párosulniuk, amelyek a különleges körülmények figyelembevételével garantálják, hogy a jelentkező kockázatokat a lehető legkisebbre csökkentik, és hogy az érintett munkavállalók egészségi állapotát fokozottan ellenőrzik. Az ilyen eltéréseket négyévente felülvizsgálják, és haladéktalanul visszavonják azokat az indokoló körülmények megszűnését követően.

▼B

(3) A tagállamok négyévente megküldik a Bizottságnak az (1) és (2) bekezdésben említett eltérések jegyzékét, jelezve azok engedélyezésének pontos okait és körülményeit.

▼M3*12. cikk***Az irányelv módosításai**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12a. cikknek megfelelően ezt az irányelvet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizációt és szabványosítást, valamint a zajjal kapcsolatos műszaki fejlődést, a kapcsolódó harmonizált európai szabványokban és előírásokban bekövetkező változásokat, valamint a vonatkozó új ismereteket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 12b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

*12a. cikk***A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 12. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 12. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽¹⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 12. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

▼M3

sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

*12b. cikk***Sürgősségi eljárás**

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 12a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

▼B*14. cikk***Magatartási szabályzat**

Ennek az irányelvnek az alkalmazásával összefüggésben a tagállamok – a nemzeti jog és gyakorlat alapján a szociális partnerekkel egyeztetve – magatartási szabályzatot állítanak össze, amely a zenei és szórakoztatóiparban tevékenykedő munkavállalók és munkáltatók számára gyakorlati iránymutatást ad az ebben az irányelvben megállapított jogi kötelezettségeik teljesítésére.

*15. cikk***Hatályon kívül helyezés**

A 86/188/EGK irányelv a 17. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében megállapított naptól kezdődően hatályát veszti.

IV. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**▼M1****▼B***17. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2006. február 15. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

▼B

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A különleges körülmények figyelembevétele érdekében a tagállamoknak – szükség esetén – 2006. február 15-től egy további ötéves időszak, azaz összesen nyolc év áll rendelkezésükre a 7. cikk rendelkezéseinek a tengerjáró hajók személyzete tekintetében történő végrehajtására.

Az ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó gyakorlati iránymutatást előíró magatartási szabályzat létrehozásának lehetővé tétele érdekében a tagállamoknak 2006. február 15-től egy legfeljebb kétéves átmeneti időszak, azaz ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított összesen öt év áll rendelkezésére ahhoz, hogy a zenei és szórakoztatóipar tekintetében megfeleljenek ennek az irányelvnek, feltéve hogy ez alatt az időszak alatt az egyes tagállamokban, az ilyen ágazatokban dolgozók tekintetében már megvalósított védelemi szintet fenntartják.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak vagy fogadtak el.

*18. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*19. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.